

ми се ꙗви ѿггъль ѿвѣта, чий-то самъ азъ, и комѣто слышимъ,

24 И рече ми: не бойсе, Павле: ты трѣбѣва да предстаѣнешъ предъ Кесара: и что вѣтъ ти дарова сички те които плаѣватъ съ тебе.

25 Заради тсѣа бжде те весели, ѿмѣже: защото азъ вѣрѣвамъ на вѣта, че така ще да бжде, какѣто ми бжде речено.

26 И трѣбѣва да бждеме исфрлени на нѣкой островъ.

27 И като настѣпи четвринадесѣта та нощь, когѣто се носехме ние на самъ на тамъ по ѿдрѣтѣческо то море, околѣ полнощь возмѣсе на корабленнищы те зашѣ приближаѣватъ при нѣкой сѣха землѣ:

28 И като премѣриха дълбочина та намериха двѣдесѣть сѣжена: и като преидоха мало (разстоѣнїе) пакъ премѣриха, и найдоха петнадесѣть сѣжена.

29 И понѣже се боѣха да не нападнатъ на каменити мѣста, фрлѣха четвори кѣтѣ ѿ задна та страна на кораблятъ и молехмесе (вѣтъ) да самне.

30 И понѣже корабленнищы те искаха да повѣгнатъ ѿ кораблятъ, и спѣшаха вѣрка та въ морѣ то, съ избивнѣнїе като че искатъ ѿ

предна та страна корабелна да фрлатъ кѣтѣ те,

31 Рече Павелъ соѣтникъ и на вѣнни те: ако тѣа не ѿстанатъ въ кораблятъ, вые не можете да се избежите.

32 Тогѣва вѣнни те престѣкоха вжжета та на вѣрка та, и ѿставиха ѿ да падне вжжъ.

33 И като шѣше вече да се разсамне, Павелъ молеше сички те да похѣпнатъ, и го бреше: четвринадесѣтѣи дѣнь ѣдѣсь, ѿ какѣто се дѣте глѣдни, и нищо не стѣ вѣдѣсили.

34 Заради това въ молимъ да подѣте (да се оукрѣпите): защото това ѣ потребно за сохрѣнѣнїе то на вѣшѣа живѣтъ: понѣже никомъ ѿ насъ не ще да загине ни влакно ѿ глаѣ та.

35 И като рече това, зѣхлѣвъ, и возблагодари на вѣта предъ сички те, и преломѣ го и фана да ꙗде.

36 Тогѣва прѣаха сички те дерзновѣнїе, и ꙗдоха и ѿни.

37 ѿ бѣхмесе въ кораблятъ сички те двѣстѣ и седмдесѣть и шѣсть дѣши.

38 И като се насытѣха съ ꙗстїе, ѿблѣгчиха кораблятъ, защото исфрлѣха пшеница та въ морѣ то.

39 ѿ когѣто се сѣмна не познаѣха землѣ та: но со-